

Bylo nebylo

XIV. Evropský šampionát kněží ve futsalu

Od 17. do 21. 02. 2020 se v Říčanech u Prahy i v pražské Libni konalo 14. Mistrovství Evropy kněží ve futsalu. Letos se kněžského Eura účastnilo 18 týmů, tedy více než 250 kněží z celé Evropy.

Český tým skončil na letošním mistrovství Evropy kněží ve futsalu desátý, což je jeho zatím nejlepší umístění. V zápase o deváté místo Češi podlehli Chorvatsku až po penaltách. Česká republika letos hostila ME poprvé.

Evropský futsalový turnaj vznikl v roce 2003 spojením několika skupin kněží z Balkánu a blízkých regionů. Po vzájemné dohodě se první ročník uskutečnil v Rakousku. Myšlenka se ujala a šampionát pokračoval dál. Šampionáty se nejprve organizovaly jednou za dva roky. Od roku 2011 probíhá šampionát každý rok.

Organizující země měla možnost pozvat i další účastníky. Počet týmů byl na začátku nižší. Postupně se přidávali další. Tímto způsobem byli pozváni i Češi. Pozvání obdrželi od Slovenska v roce 2016. Turnaje se účastnili už čtyřikrát a já třikrát. Poprvé jsem se účastnil v roce 2017 v Chorvatsku a následně v Itálii a naposled zde v České republice. Turnaje se neúčastní jenom kněží, ale také i biskupové jednotlivých krajín.

P. Georges Mondo SVD

foto: Rudolf Flachs

Hozená rukavice

Hledáme kostelníka na zástup

Od října do konce roku bude potřeba zastoupit kostelníka u kostela sv. Víta na Zálabí. Zájemci nechtě se hlásí na faře.

Kalendář akcí v únoru 2020

1. březen 2020 (neděle): 14:00 Křížová cesta Na Vinici; vykonáme účelovou sbírku farnosti na energie; setkání redakční rady na faře

14. březen 2020 (sobota): Kurs pro lektory. Poslední část kurzu bude v 14:00 ve Farním komunitním centru.

20. březen 2020 (pátek): Duchovní obnova pro mládež. Začátek v 19:00 na faře; Uzavěrka článků do časopisu Bartoloměj

21. březen 2020 (sobota): Postní duchovní obnova farnosti. Povedou ji sestry Božího milosrdenství. Začátek v 9:30 v komunitním centru na faře a zakončena bude mší svatou ve 12:00 v kostele sv. Bartoloměje.

24. březen 2020 (úterý): Výročí zvolení papeže Františka. Mše svatá v katedrále sv. Víta v Praze v 17:00.

Noc kostelů: Program Noci kostelů se bude konat **5. června 2020**. Prosíme, abyste nahlásili svůj kostel p. faráři v případě, že chcete být zapojeni do akce Noci kostelů. Je potřebné uvést kontaktní osobu, která bude program zabezpečovat. Možnost nahlášení nejpozději **do 10. března 2020**.

Křížové cesty v postní době: Každý **pátek v 17:15** a v **neděli v 17:30** se modlíme křížovou cestu **v kostele Nejsv. Trojice**. Výjimkou je neděle 1. března, kdy se modlíme křížovou cestu Na Vinici (14:00). Kdo se účastní na společné modlitbě křížové cesty, může za obvyklých podmínek (zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Sv. Otce) získat plnomocné odpustky.

Další akce

Příprava snoubenců na svátost manželství: Pro ty, kteří se budou brát v r. 2020, bude o víkendu **25. a 26. dubna 2020**. Kontakt: P. Ján Halama, farář, tel.: 604 294 247, e-mail: farnost-kolin@volny.cz

Svátost biřmování bude v naší farnosti udělovat **v neděli 18. října 2020** Mons. Zdenek Wasserbauer, pomocný biskup pražský. Mše svatá začne v 10:00 u sv. Bartoloměje.

Katechumeni

Konvertita v nesnázích

Konvertitova situace je nelehká. Jeho rozhodnutí pro životní cestu začíná čím dál tím více prosakovat do běžných činností všedního dne a narušuje stojaté vody dobře zaběhnutých mezilidských vztahů. Počáteční úlek rodinných příslušníků, nesmělé otázky kolegů v práci a upřímné obavy nejbližších přátel staví kandidáta katechumenátu do role podivína, který se začal zajímat o křesťanství. Tato role se konvertitovi nelíbí, a proto se opojen fází prvotní horlivosti snaží bránit.

Vášnivý apologeta však sklízí od etablované ateistické většiny nálepku blázna, fanatika a manipulátora ještě dřív, než dojde na samotná fakta, a s hrůzou si tak uvědomuje, jak krajně nepříznivé současné klima k věcem víry je. Náboženství je jeho kritiky kladeno do ostrého protikladu k rozumu a jeho charakteristikou je průvzdání se kritického ducha. Zastánci ateismu chtějí argumentovat čistě racionálně, náboženství však podle nich vychází z iracionální víry.

Argumentační výměny v hospodě

Předsudky a klišé jsou nejlépe vidět v hospodských debatách. V nich je podivín konvertita nucen přistoupit na hru rychlých argumentačních výměn a zároveň si uvědomuje, jak tenkým ledě se spor odehrává. V hospodě není čas na dlouhá souvětí,

složitost otázek je redukována, pojmový aparát musí být přístupný, je nutno krotit emoce, být trpělivý, ničím nepohoršit. Ateisté se přímo štítí pojmy jako plnost víry, subjektivní zkušenost s Bohem, tajemství, odvolávají se výhradně na racionální diskuzi.

Následující řádky rekapituluji otázky, kterým konvertita ze strany ateistů na své cestě nejčastěji čelí, a mohou se stát zjednodušeným návodem na základní a rychlé vybědnutí z podobných argumentačních pastí.

1. Napadání Boží všemohoucnosti

Ateista: Dokáže Bůh stvořit tak těžký kámen, že jej sám neuzvedne?

Ateista míří tam, že jak kladná, tak záporná odpověď implikuje, že Bůh není všemohoucí. Když nedokáže takový kámen stvořit, není všemohoucí. Když jej stvořit dokáže, nedokáže kámen uzvednout a není všemohoucí. Otázka vede vždy k popření všemohoucího křesťanského Boha.

Odpověď ateistovi: Ne, to by Bůh nedokázal. Logicky rozporné požadavky neomezují Boží všemohoucnost. Bůh nedokáže stvořit takový kámen, který neuzvedne, stejně jako například nedokáže stvořit kulatý čtverec, tedy rozporné nerealizovatelné konstrukty, které se vymykají z hranic možného. Neznamená to však, že není všemohoucí. Bůh je vše-

mohoucí, protože musí umět udělat vše, co je možné. Moci nemožné je rozpor, nemožné je nic.

2. Napadání Boha Stvořitele

Otázka základní, převažující u ateistů praktických materialistů Ateista: Jaký Bůh? Svět vznikl z ničeho. Ke vzniku světa není Boha zapotřebí. Svět vznikl spontánně, z ničeho.

Odpověď ateistovi: Vznikl-li by svět z ničeho, muselo by to znamenat, že nicota musí nutně existovat. Nicota však nemůže zároveň existovat a neexistovat. V nicotě nemůže být žádná podmínka pro to, aby mohlo něco vzniknout. Připustíme-li tedy nicotu, musíme popřít vznik.

3. Napadání Boží dobroty, vševědouce, všemohoucnosti

Otázka vždy přítomná, převažující u ateistů humanistů. Ateista: Jak by mohl dobrý Bůh stvořit takový svět, ve kterém je tolik zla? Boží добрota není podle ateisty slučitelná se zlem na světě.

Odpověď ateistovi: Je-li člověk svobodný, zlo je volbou. Člověk ale je svobodný. Pak zlo je volbou. Dokaž ateisto, že by bylo lepší, kdyby Bůh nestvořil svobodné bytosti. Dále se může říci, že Bůh pro člověka připravil větší dobro, než skýtá pozemská existence. Každý člověk může svobodně dojít blaženosti, která je větší, než pozemské trápení a je nepomíjivá. Nelze bez důkazu vyloučit, že by to takto nemohlo být.

4. Všeljiká napadání Bible.

Ateista: Jak můžeš věřit v Boha, který je plný násilí a nenávisti, jako to čteme v Bibli? Úmyslem ateisty je zde prokázat rozporuplnost a etickou nepřijatelnost Bible. Argumentuje především Starým zákonem, ve kterém jsou velmi selektivně vybírány výzvy k násilí a nenávisti.

Odpověď ateistovi: Interpretátorem a nejspolehlivějším vykladačem Starého zákona je pro křesťany Kristus. Ten nikdy k násilí nenabádal, naopak je odmítal. Míra vztahu k druhým je podle jeho učení dána sebláskou člověka. Z toho zákonitě vyplývá, že nelze nikomu ubližovat, a to ani nepřítelům.

5. Napadání pravdy

Finální konstatování po kterém končí veškerá debata a jde se domů.

Ateista: Štve mě, že jste si vy křesťané vším tak jistí. Pravda neexistuje, vše je relativní.

Odpověď ateistovi: Je třeba napadnout názor, že pravda neexistuje. Je třeba říci: pak je pravda, že pravda neexistuje, a z tohoto rozporu vyplývá, že pravda existuje.

Skutečně je poznávání Krista tak iracionální? Je skutečně konvertita takový podivín? Katolická církev nás učí, že rozumem lze dospět k poznání o Boží existenci a že i když je víra nad rozumem, nikdy mezi nimi nemůže být opravdový rozpor.

*Tomáš Pavela
Kolínský kandidát katechumenátu*

Farnost

Na Vinici vyrostou stromová kaple

Vzpomínám na jeden z rozhovorů s panem farářem Jánem Halamou. Vyprávěl mi o svém předchozím působení, obci Terchové na Slovensku uprostřed pohoří Malá Fatra. O obci, kterou zná svět díky Jánošíkovi, ale která má také úžasnou křížovou cestu v přírodě. Když jsem ji viděla, vytvořenou z kamene, vytěženého před více než sty lety v Terchové, vedoucí z kraje obce kopcovitou krajinou na jeden z místních vrchů, její příběh mě nadchnul.

Říkala jsem si, něco takového by bylo krásné i v Kolíně či jeho okolí. A tak jsem přemýšlela a hledala v hlavě tady u nás vhodnou kopcovitou krajinu. „Kolíne, Kolíne, stojíš v pěkné rovině“ mne sice dost brzdilo, ale pak nás, společně s Romanem Šulcem, žijícím pod Vinicí, napadl právě kopec Vinice.

Vzala jsem tam pana faráře. Místo neznal, ale když jsme vyšli na rozlehlý plochý vrch, který „zdobil“ jen rozcestník s odpočívadlem, prostor ho nadchnul. Ano, kopec je bývalá skládka, kam se z Kolína vozil až do devadesátých let komunální odpad. Je to tedy kopec uměle vytvořený po asanaci a rekultivaci skládky, ale neznamená to, že kopec je mrtvý. Když stojím na vršku, kde to téměř vždy fouká, sluníčko se tam řádně opírá, cítím vždy závan něčeho čerstvého v mém životě, cítím se tam blíže k nebi a je mi tam zkrátka dobře.

Ten pocit nás tam zažívalo víc, a proto jsme se rozhodli začít disku-

tovat o tom, co by se na Vinici mohlo zrodit, co by atmosféru místa mohlo hmatatelně podpořit. Přizvali jsme městského architekta, prohlíželi křížové cesty v přírodě na nejrůznějších místech, např. v německém Porýní v místech po ukončené těžbě uhlí. Ta místa, která byla znovu ožívána díly s duchovním přesahem, nám Vinici trochu připomínala.

Myšlenku, že by si kopec Vinice zasloužil přidanou hodnotu, jsme já, pan farář Ján Halama a městský architekt David Mateáško, představili asi dva roky zpátky tehdejšímu starostovi Vítu Rakušanovi. Moudrý člověk, znalec historie a křesťanských hodnot se nebál. Myšlenka se mu líbila a podpořil nás. Začali jsme tedy rozvíjet naši aktivitu dál. Na kopci jsme uspořádali Otevřenou ulici, pozvali Kolíňáky poznat lépe prostor, ve kterém je co zažít, ukázali jsme jim na panelech možné typy křížových cest. Rovněž farní komunita začala podnikat v rámci farních dnů své cesty na kopec, na vrcholku se konala i mše.

Vše nakonec vykristalizovalo ve vypsání výtvarně-architektonické soutěže, která nesla název „Umělecké dílo pro kopec Vinice“. Soutěž byla vypsána na podzim 2019, zadání bylo velmi otevřené, autorům bylo pouze doporučeno pracovat s odkazem místa, jeho historií. Duchovní přesah díla nebyl podmínkou, ale též jen doporučením. Soutěž organizovalo město Kolín, měla udělenou regulérnost

soutěže od České komory architektů, členové poroty byli odborníci napříč architekturou, krajinářskou architekturou i výtvarným uměním. K hodnocení byl rovněž přizván Ján Halama. Návrhů se sešlo celkem 37, což je na veřejnou architektonickou soutěž úžasné číslo.

Mně bylo ctí být u vybalování všech návrhů i samotného hodnocení poroty s pozice sekretáře soutěže. Byla to radost poslouchat názory poroty a porovnávat vlastní myšlenky. Ačkoliv se číslo 37 zdá obrovské, ty nejzajímavější návrhy se nakonec velmi rychle vykryštalizovaly. Do nejužšího výběru sedmi návrhů se dostaly i dva návrhy s konkrétní křížovou cestou.

Nakonec ale zvítězil návrh, který dokázal pracovat s mnoha vrstvami. Jednak v sobě nese a propojuje symbolické zakončení skládky a kopce v podobě solitérního řešení na pomezí krajinářského a uměleckého díla, které dotváří siluetu kopce. To je založené na dovezení a tvarování zeminy, která dokončí umělý kopec původní skládky

novým vyvýšeným vrcholem. Návrh ale také přináší chráněné intimní místo v podobě stromové kaple. Ta může být vnímána právě jako symbolický vrchol plánované křížové cesty či jako místo k meditaci. Současně bude možné posezení na vnější straně vrcholku kopce, který tak nabídne dva odlišné světy, dvě atmosféry, ale stále jedno místo, jeden kopec.

Autorem tohoto vítězného návrhu je třicetiletý architekt František Novák z Kostelce na Hané. Myšlenka, způsob jeho uvažování i samotná vizualizace jsou famózní a nám vyrazily dech. Sám autor ke svému návrhu napsal: „pouze na zážitcích v životě záleží. Zážitky z cest, zážitky s přáteli, zážitek z prvního polibku nebo zážitek z prostoru. A takový zážitek z prostoru či místa je i hlavní myšlenkou díla.“ Já s ním plně souzním a těším se na dobu, kdy budu moci zajít do stínu stromů, podívat se do nebe, abych pak zase vyšla ošlehat se větrem a podívat se do kraje.

Hana Morová

Slovo kněze

Světlo světa

Slyšel jsem, jak motivují zaměstnanci v některých zaměstnáních, aby pracovali lépe. Mají bodový systém, když uděláte chybu, vezmou vám body a na výplatě uvidíte méně peněz. Člověk může motivovat druhého člověka různými způsoby: výčitkou, pocitem viny, strachem, hanbou. Ale to nejsou metody Ježíše. Ježíš motivoval povzbuzováním.

Všimněte si slova Ježíše v dnešním čtení z evangelia: „Vy jste světlo světa...“ Dokážete si to představit? Máte před sebou skupinu rolníků, žen v domácnosti, rybářů a celníků v zapadlé vesnici a Ježíš jim říká, že jsou světlem světa. To muselo znít absurdně v té době. Jen Ježíš mohl vidět do budoucna a vyslovit slova „vy jste světlo světa“, která změni svět. A oni se stali světlem světa. Chcete teď slyšet něco stejně tak absurdního?:

My jsme světlo světa. Ty i já jsme světlo světa. Znamená to, že máme za tento svět odpovědnost. Maják chrání lodě před ztroskotáním. Světlo lampy slouží k tomu, aby nám osvětlilo pokoj. Světlo tady není pro vlastní slávu, je tady proto, aby nám umožnilo orientovat se v prostoru.

Četl jsem příběh o nejpозорuhodnějším mladém muži, který kdy žil. Jako malý kluk oslepl po nehodě na obě oči. Ve Francii v 19. století to nebyla moc dobrá perspektiva do budoucna. Ale ujal se ho hodný kněz Jacques Palluy. Byl překvapený, jak

inteligentní je tento chlapec. Se souhlasem rodičů dal zapsat chlapce do Královského institutu pro slepou mládež v Paříži.

V tomto novém a neznámém prostředí se však chlapec cítil ztracený a vykořeněný. Časem si však našel kamarády a také povzbuzení.

Byl hodně zklamaný z toho, jak málo knih měli v školní knihovně se slepeckým písmem. Navíc zjistil, že mnohé ze znaků, které se používaly v té době, byly matoucí. Ve věku 12 let vymyslel vlastní systém písma pro slepé. Za tři roky svoji metodu ještě zdokonalil.

Narážel však na nezájem a nepřátelské postoje. Nikdo nechtěl věřit tomu, že náctiletý kluk může vymyslet něco dobrého. Nepomohla ani podpora ředitele institutu, aby přesvědčil své okolí, že je možné v mladém věku vytvořit něco smysuplného. Tento mladý muž rostl, stal se učitelem v královském institutu, stal se vynikajícím varhaníkem a stále doufal, že jednoho dne přesvědčí svět o své metodě.

Jeho zdraví ale nebylo dobré. Když ležel na smrtelné posteli, přicházeli první zprávy o tom, že se uvažuje o popularizaci jeho metody. I když se toho nedožil, abeceda Louise Braillo se stala univerzální metodou čtení pro slepé. Jeho odvaha a touha po poznání mu pomohly zvítězit nad

nemocí a postižením a otevřely novú svět pro budoucí generace.

Louis Braille se stal světlem světa pro ty, kteří nevidí fyzicky. Je vždy fascinující vidět, jak mladí lidé plní zápalu chtějí vykonat něco dobrého pro své vrstevníky a také pro budoucí generace. Je škoda, že nevybízíme dnes mladé lidi k tomu, aby obětovali svůj život pro misii, pro něco vznešného.

Máme přece něco, co svět bezdějně potřebuje. To je druhá věc, kterou nám chce dnes Ježíš říct. Máme něco, co svět kolem nás nikde jinde nemá šanci nalézt.

Matka Tereza mluvila k velké skupině lidí, v které se nacházely také řádové sestry ze Spojených Států. Jedna ze sester jí položila otázku: „V našich řádech už nemáme mladá děvčata, která by chtěla zasvětit svůj život vyšším ideálům. A vidíme, že k Vám se hrnou tisíce mladých žen. Jak to děláte?“

„Dávám jim Krista.“ Odpověděla Matka Tereza.

„Chápu,“ odpověděla řádová sestra, „ale co například hábity (řádové oblečení), neprotestují mladé sestry proti tomu? A co zachovávaní pravidel řádu? Jak to děláte, že to respektují?“

„Dávám jim Krista, to je vše,“ odpověděla Matka Tereza.

Co máme my, co svět jinde nemůže nalézt? Osoba Ježíše Krista, to je to jediné a nejhlavnější, co můžeme ostatním dát a jinde to nemohou nalézt. Největší herezí dnešní doby je myšlenka, že všechna náboženství

jsou stejná. Je jisté, že každé světové náboženství má důležité hodnoty, které jsou pro lidi přínosem. A všude můžete nalézt jistou pomoc. Ale ne najdete tam příběh o marnotratném synovi, dobrém Samaritánovi, o bohatém bláznu. Neexistuje vyšší pořádek než ten, který nás učil Ježíš. Křesťanství nemusí být vždy atraktivní, ale život a učení Ježíše je tím, co nemá nikde srovnání. Doopravdy. A proto jsme odpovědní za svět. Máme něco, co svět nemůže nikde jinde nalézt.

My nejsme zdrojem světla, jsme jen reflektory, zrcadly pro světlo, které osvěcuje svět. Je jeden, který se dotknul našich životů a dal nám autoritu a moc dotýkat se životů jiných.

Eric Butherworth vyprávěl příběh o učitelce sociologie, která se se skupinou svých studentů rozhodla udělat „case study“ 200 chlapců ze slamů v Baltimoru. Každý ze studentů měl udělat evaluaci možné budoucnosti těchto chlapců. V každé studii studenti napsali stejnou věc: „Nemá žádnou šanci“.

Po dvaceti letech se však jiný profesor sociologie vrátil k této studii. Dal svým studentům úkol, aby zjistili, co se stalo s těmito chlapci. Na velké překvapení zjistili, že z těch 200 chlapců, kromě 20, kteří se buď odstěhovali anebo zemřeli, tedy z těch zbylých 180 dosáhlo 178 výjimečných úspěchů ve svém životě. Stali se úspěšnými doktory, právníky, byznysmeny.

Profesor byl z toho překvapený, a proto začal zjišťovat více. Nebylo

těžké kontaktovat tyto muže, protože působili v blízkém okolí. Když jim položil otázku, čemu vděčí za svůj úspěch, odpověď byla vždy stejná: „naše paní učitelka“. Tato učitelka byla stále naživu, byla sice ve vysokém věku, ale stále v dobré mentální kondici. Podařilo se mu ji zkontaktovat a zeptal se jí, co dělala jinak než jiní učitelé. Její odpověď byla: „Prostě

jsm je měla ráda.“ Není divu, že byli úspěšní. Jejich učitelka, je měla ráda.

Kdysi byl na světě učitel, který viděl ve svých žácích potenciál, který neviděl nikdo jiný. Řekl jim: „Jste světlem světa.“ A oni se stali tím světlem. Lásku, kterou zažili, odevzdali dalším. Dnes je to světlo v našich rukou. Jak ho odevzdáme dalším? Jsme světlem světa.

Ján Halama, SVD

Adopce na dálku

Tři nové přírůstky

Je nám více než potěšením oznámit, že se naše zahraniční rodina rozrostla o další tři děti. Všechny tři pochází z Jižní Indie, kde působí partnerské organizace Charity Praha. Kromě umožnění studia jsou pro podporované děti pořádány zdravotní prohlídky a prázdninové tábory. Cílem je umožnit vzdělání dětem z nechudších a znevýhodněných vrstev. Lidé zde žijí v extrémní chudobě, která je způsobena hlavně nízkou kvalifika-

cí místních obyvatel, chybí voda, elektřina.

Ted' už ale zpět k dětem. První je roztomilá na první pohled plachá dívka Dhanya, která nedávno oslavila 8. narozeniny. Žije s rodinou v domě matčiných rodičů. Její matka je ženou v domácnosti, kde se především stará o nemocnou babičku Dhanyi a otec pracuje jako námezdní dělník. Do školy Dhanya chodí se svými spolužáky pěšky, má dobrý prospěch a ve-

Imi ji baví angličtina. Není ale divu, že ve svém útlém věku ještě není rozhodnutá, čím by se jednou ráda živila. Dhanya také ráda kreslí, sdílí naši lásku k čokoládě a tráví čas s babičkou posloucháním jejich příběhů.

Naším dalším přírůstkem je chlapec Nevan. Ten je velmi upovídaný a otevřený. Školní povinnosti plní nadmíru pečlivě, ve škole je aktivní a vždy nápomocen všem, kdo to potřebují. Jeho oblíbený předmět je také angličtina. Bydlí s rodinou, jeho otec se živí jako řidič a matka je v domácnosti s Nevanovým mladším sourozencem a účastní se všech dobrovolných aktivit v církvi a komunitě. Rodina je římskokatolického vyznání

a samotný Nevan by se jednou rád stal knězem.

Na závěr představení třetí dívkou Jenelii. Jenelia je ze všech tří nejmladší a navštěvuje teprve školku, ovšem už teď si oblíbila matematiku. Má v plánu stát se učitelkou a již nyní si své budoucí povolání trénuje na mladším bratrovi. Jenelia bydlí se svými rodiči, velmi ráda pomáhá matce v domácnosti, zatímco její otec pracuje jako rolník. Tomu ale nedávno práci zkomplikovaly povodně.

Jsmo velmi rádi, že můžeme být součástí jejich životů a pomoci jim alespoň trošku k naplnění jejich cílů a snů a budeme i nadále podporovat program Adopce na dálku.

Tomáš Těmín

Řád kapucínů v Kolíně

Poměry v Čechách

Roku 1600 byly náboženské poměry v Čechách pro katolickou církev mimořádně svízelné. Pro názornost: za Karla IV. měla církev v Praze 69 kostelů. A v roce 1600 katolíci mají v Praze jediný kostel, chrám sv. Víta.

V Čechách se jen třetina obyvatelstva hlásila ke katolické víře. Z celkového počtu 1400 far bylo jen 366 far katolických, a navíc protestanti postupovali proti řeholníkům tvrdě, bratři byli fyzicky ohrožováni. Přesto kapucínů s pokorou, chudobou a láskou přibývalo.

Na začátku 17. století došlo k významným událostem. V roce 1609 byl vydán Rudolfův majestát o nábo-

ženské svobodě. Jeho působnost se vztahovala na šlechtu, královská města i na poddané. Nikdo nesměl být nucen ani ke katolictví ani k jiným vyznáním.

23. května 1618 druhá pražská defenestrace. Katoličtí místodržící Jaroslav Bořita z Martinic, Vilém Slavata a písař Fabricius byli vyhozeni z oken hradu do hradního příkopu.

Tímto odbojem protestantů začala třicetiletá válka. 8. listopadu v bitvě na Bílé hoře císařští zvítězili. Následuje hněv trestajícího krále. Představitelé odboje byli pozatýkáni, všichni byli zbaveni majetku, a 21. června 1621 na Staroměstském náměstí bylo 27

představitelů odboje popraveno. Majestát byl zrušen. Následuje řada dalších změn. Ferdinand II. se rozhodl pro tvrdou rekatolizaci.

Za několik desítek let měli kapucíni u nás přes 20 klášterů, 566 kněží, 40 studentů teologie a přes 200 bratří laiků. V této době přicházejí do Kolína kapucíni.

Velkou ránu zasadil všem řeholím josefinismus. Oživení řeholí nastává až po vzniku ČSR.

Poslední pohromou je komunistická vláda, která nařídila likvidovat všechny kláštery. Vzniká podzemní církev, kruté výsledky, mnoho let ve věznicích mezi vrahy, zločinci. Do vězení se dostávají i naprosto nevinní lidé, například náš velký básník Jan Zahradníček.

Stavba areálu kláštera a kostela

Kolínský děkan Jan Karel Sedlecký pro vysoký věk nemohl sám plnit všechny potřebné úkoly. Roku 1661 přicházejí na pomoc do Kolína dva kapucíni z Prahy – na žádost radních města. Deset let byli kapucíni ubytováni v domě U Tří korun v Kutnohorské ulici.

Městská rada požádala představeného České provincie o vybudování kapucínského kláštera v Kolíně. Začíná kolotoč úředního jednání. Kapucíni při jednání v Linci tento záměr schválili. Zároveň schválil stavbu i kardinál Harrach, svolení dal i císař Leopold!

Pro vybudování kláštera bylo vybráno místo před Kutnohorskou branou. Do vybudování konventu bydlí kapucíni v domě U Tří korun. V tomto

městském domě zřídili soukromou, později veřejnou kapli.

Pro klášter a konvent bylo nutné vykoupit pozemky. Klášterní budovy i kostely projektovali sami členové řádu v co nejjednodušší podobě.

Konvent byl vystavěn podle plánů řádového stavitele z Českých Budějovic P. Bruna. P. Bruno se stal také prvním představeným kolínského řádu kapucínů.

Velmi důležitou otázkou bylo financování stavby. Prostředky na vybudování areálu poskytla z velké části okolní šlechta.

Základní kámen ke stavbě konventu byl položen r. 1666. Prvními obyvateli kláštera byli 4 kapucíni. Stavba konventu i kostela byla dokončena 28. června 1671. Slavnostní svěcení vykonal pražský arcibiskup Matouš Ferdinand Sobek.

*Z odborné literatury připravil
Josef Dušek.*

Dům U Tří korun; Foto: ceskepamatky.cz

Okénko do DKŠŠ

Televize Noe v DKŠŠ

V pátek 14. 2. od 9 hodin byla na TV Noe živá, více než patnáctiminutová televizní reportáž z naší školy. Pan redaktor promluvil s paní ředitelkou, některými vyučujícími a žáky. Postupně se zástupcem ředitelky panem Janem Prachařem prošli mateřskou i střední školou, nahlédli do školní kuchyně i odborných učeben.

Celou reportáž si můžete prohlédnout přes odkaz na školních webových stránkách (www.dks-kolin.cz) nebo přímo v archivu TV Noe (www.tvnoe.cz)

Přihlášky na školní rok 2020/2021

Stále je možné se hlásit ke studiu na střední škole. Pokud máte zájem o bližší informace o škole, tak neváhejte a kontaktujte nás na tel. čísle: 321 722 079. Rádi odpovíme na Vaše dotazy a školu Vám ukážeme. Otevírané obory na Dvouleté katolické škole v roce 2020/2021:

- *Pečovatelské služby 75-41-J/ 01*
- *Praktická škola dvouletá 78-62-C/ 02*

Karneval v MŠ

Pestrý a veselý – takový byl karneval v církevní mateřské školce.

Školní mše v klášteře

Ve středu 4. března od 8 hodin bude v kostele Nejsvětější Trojice sloužena mše svatá na dobrý úmysl naší školy. Všichni jste srdečně zváni.

Za DKŠŠ Renata Burešová.

Farní pastorační rada

Zápis ze 7. jednání farní pastorační rady Římskokatolické farnosti Kolín (Volební období 2018–2023)

Název	7. jednání farní pastorační rady
Datum	3.2.2020, 19:00–21:00
Místo	Farní komunitní centrum, Brandlova ul. 25
Přítomní	Ján Halama, Georges Makonzo Mondo, Jaroslav Batóg Filip Dvořák, Zdeněk Líbal ml., Zdeněk Líbal st. Ivana Erbenová, Libuše Kubíčková, Karel Sova Tomáš Těmín Ph.D., Kateřina Tesařová
Omluvení	Lucie Růžková Rybářová
Přizvaní hosté	Lukáš Hanúsek

Zahájení, úvod

Předseda pastorační rady otec Ján Halama přivítal všechny přítomné členy a představil nového člena otce Jaroslava Batóga, který nastoupil na místo otce Mariana. PR se sešla v počtu 11 členů. Program jednání byl schválen bez připomínek.

Bod č. 1 - Liturgické postoje - uvedení do života

Do praxe byl uveden manuál zobrazující postoje v rámci liturgie, mše svaté ve všech kostelích bude provázet předávání instrukcí, abychom postoje ve farnosti sjednotili.

Diskutováno bylo téma sbírky při mši sv. v chrámu sv. Bartoloměje, aby sbírka nezasahovala do eucharistické modlitby. Navržená řešení:

- *více kasiček a více vybírajících osob při větších slavnostech*
- *zahájení sbírky již na konci přímluv, poté přinášení kasiček spolu s dary*

Bod č. 2 - Účelové sbírky na r. 2020 - termíny

Účelové sbírky v r. 2019 splnily svůj účel, přišly i individuální dary na účet farnosti. Plán na rok 2020 – zaměření sbírek:

1. 3. 2020 Energie

19. 4. 2020 Projekt na opravu kostela Nejsvětější Trojice

31. 5. 2020 Fasáda a varhany v kostele ve Velkém Oseku – obec je zde ochotna financovat 50 % oprav, kostel není kulturní památkou a není možné žádat o dotaci Ministerstva kultury ČR.
13. 9. 2020 Pojištění kostelů
22. 11. 2020 Projekt na opravu kostela Nejsvětější Trojice – náklady na celý projekt jsou 600 000 Kč, v roce 2019 proběhlo geodetické zaměření, průzkum maleb a vlhkosti, nyní se připravuje projekt na novou elektroinstalaci, ozvučení kostela, topení. Požádáno je o dotaci z Programu záchranu MK a Program obnovy památek SČK.

Kostel sv. Víta na Zálabí – příprava návrhu na vstup (dveře) do kostela – dnes jsou hlavní vstupní dveře v katastrofálním stavu, na Zálabí bude organizovaná speciální sbírka.

Bod č. 3 – Kalendář akcí farnost

1. 3. 1. postní neděle – křížová cesta na Vinici
- 8.–14. 3. Farní pobyt na horách
20. 3. Postní duchovní obnova pro mládež
21. 3. Postní duchovní obnova: 9:30 přednáška, 12:00 mše svatá
- 3.–4. 4. Vikariátní setkání mládeže v Praze
18. 4. Pochod pro život v Praze
- 25.–26. 4. Příprava snoubenců na svátost manželství
16. 5. Farní pouť Klokoty
5. 6. Noc kostelů
7. 6. První svaté přijímání
- 13.–18. 7. Letní farní tábor pro děti
30. 8. Posvícení u sv. Bartoloměje
12. 9. Farní den na zahradě DKŠŠ (Katolické školy)
- Září Otevření areálu chrámu sv. Bartoloměje po revitalizaci
18. 10. Biřmování
12. 12. Adventní duchovní obnova

Plán výstav:

Od 2. února 2020 zhruba do konce dubna je ve Farním komunitním centru otevřena výstava fotografií pod názvem Lidé a víra. Autorem fotografií je kolínský fotograf František Stráník.

Podzim 2020 – Miroslav Fechtner / Fotografie

Bod č. 4 – Farní charita – spolupráce s farností

Paní Lucie Růžková Rybárová opouští funkci ředitelky farní charity z vlastního rozhodnutí a osobních motivací, na pozici se přihlásili 3 zájemci. Farnost se bude snažit o větší propojení s farní charitou, např. větší podporou Tříkrálové sbírky a dalších aktivit.

Před novým ředitelem bude stát řada výzev, např. zajištění financování Centra sv. Zdislavy a charitního šatníku. Dále je třeba zajistit koordinaci mezi potravinovou bankou a např. obchodním domem Tesco, který přispívá do potravinové banky, ale není zajištěn odvoz výrobků atd.

Bod č. 5 – Diskuze a různé

Příspěvek Zdeňka Líbala st. ohledně sčítání účastníků bohoslužeb, porovnání výsledků a vývoje zhruba za posledních 40 let, zamyšlení nad důvody odklonu od víry, úbytku účastníků bohoslužeb, pastorační atd.

Reakce J. Halama – přicházejí i noví lidé, katechumenát každoročně přitahuje nové čekatele na křest, potenciálem pro oslovení katolíků, kteří nepraktikují svoji víru, jsou Vánoce, kdy kostel navštěvuje více lidí. Souvisí to také s vizí farnosti, kterou je třeba zpracovat a naplňovat.

Filip Dvořák – výzva zastoupit kostelníka u sv. Víta na Zálabí – od října do konce roku bude třeba zajistit, je třeba prezentovat v ohláškách, časopise Bartoloměj atd.

L. Kubíčková – zájem farníků o digitální označení písní a čísel slok (číselník) – se systémem se počítá v chrámu sv. Bartoloměje i v kostele Nejsvětější Trojice.

Termín nejbližší PR: 4. 5. 2020 v 19:00, Farní komunitní centrum.

Zápis vypracovala: K. Tesařová, sekretariát PR

Zápis schválil: J. Halama, předseda PR

Redakční rada: P. Ján Halama, Dominik Spudil, Tomáš Hladík, Lukáš Hanúsek, Tomáš Těmín, Katarína Jarošová

e-mail: farninoviny.kolin@gmail.com

• web: www.farnostkolin.cz

• foto: www.farnostkolin.rajice.idnes.cz

FB: facebook.com/farnostkolin

číslo účtu farnosti:

3252369369/0800

variabilní symbol pro dárce:

1211638 (dle evangelia sv. Lukáše 6,38)

případně v poznámce uvést:

dar pro farnost (nebo jiný účel)

P. Ján Halama

tel.: 604 294 247; e-mail: farnost-kolin@volny.cz